Continuitatea dintre "a ști" și "a simți"

On Octombrie 17, 2011

Descoperă esența propriei tale ființe, trecându-ți sentimentele prin filtrul sufletesc al celorlalți oameni.

Am să fac din nou referire la filmul *„ Meet Joe Black (1998) "*, pentru a dovedi cu prisosință un lucru important.

Susan Parrish, fiica miliardarului William Parrish, privindu-l pe Joe Black cu acea inocență dezarmantă a omului care nu-și cunoaște aproapele, îi mărturisește acestuia cu o adâncă nesiguranță:

- Iubesc un bărbat care nu știu cine e, unde pleacă sau când... Ești altcineva... Mi-e teamă, Joe.

- Ţi-e teamă de ce ai putea afla? Să nu-ți fie... Nu are importanță cine sunt.

Dar în adâncul sufletului ei știa că Joe nu spunea adevărul. Căci se simțea o undă de amărăciune în glasul lui, ca o durere fără sfârșit, golit de orice energie, de orice încărcătură spirituală.

Uitându-se la ea cu durere în ochi, simțind frământările ei lăuntrice, Joe îi răspunde cu o voce îndurerată, ca și cum ar fi fost ultimele sale cuvinte:

- Îți promit... Îți promit, Susan, că vei avea întotdeauna ceea ce ai găsit în acea cafenea.

În finalul filmului, Prințul Întunericului, în persoana lui Joe Black, părăsește această lume, dar nu înainte de a-și îndeplini promisiunea: îl readuce la viață pe adevăratul Joe, cel pe care Susan îl cunoscuse la cafenea și de care se îndrăgostise enorm.

Leadership: Valoarea imaginii personale este dată de estetica construirii unui atașament autentic față de răspunsul căutării tale la altceva decât ce meriți?

Fără îndoială adevărul despre tine se reflectă în propria ta atitudine, care la rândul ei este dictată de propria ta conștiință. Conștientizarea faptului că nu ești sigur de calitățile tale și că ești îngrijorat de consecințele pe care le-ai putea atrage asupra ta dacă nu te dovedești a fi pe placul celorlalți, sau dacă deciziile pe care le iei contrazic propriile tale convingeri - se exteriorizează printr-o nesiguranță care este percepută de cei ce te înconjoară.

Un om care pătrunde, mereu sub o altă înfățișare, în viața celorlalți, în cele din urmă își pierde din calitate, își renegă esența. Sentimentele lui, chiar dacă sunt intense, devin contradictorii în lumina celorlalți oameni. E ca și cum ai goni neîntrerupt prin viață, fără să trăiești cu adevărat, fără să culegi roadele maturității, fără să dobândești virtuțile cele mai alese, pierzându-ți astfel coordonatele după care poate fi înțeleasă propria ta existență. Roadele „rătăcirii" tale se vor dovedi a fi triste.

Adevărata ta personalitate este ca o pânză de apă care se subțiază pe măsură ce trece timpul, pe măsură ce oamenii ajung să te cunoască mai bine, până ce dispare. Dacă vrei ca

leadershipul tău să fie în armonie cu valorile și dorințele lor, încearcă să te apropii mai mult de motivul pentru care ei te acceptă în cercul lor - altfel riști ca legătura ta cu ei să se evapore.

Estetica construirii unui atașament față de cineva, fără a putea neglija un moment anterior de recuperare a ceva ce s-a pierdut cândva, este subordonată disponibilității de a te angrena într-un duet sublim dintre însemnătate și acceptare ce se anunță spectaculos prin decorul în care îți plasezi "povestea".

Leadership: Există o concordanță între atitudinea ta și adevăratul tău fond sufletesc din perspectiva realității care nu e nimic altceva decât o conformitate a ficțiunii?

Așa cum între bătăile inimii și respirație există o concordanță bine determinată, tot așa trebuie să existe o concordanță între atitudinea ta și adevăratul tău fond sufletesc pe care se întemeiază conștiința ta.

Cu toții suntem purtători ai unor trăsături individualizate. Un personaj care străbate – același drum, dar mereu în altă ipostază - întreaga viață, riscă să-și piardă credibilitatea. Dacă trăsăturile tale nu coincid cu valorile celor din jur, sau dacă firea ta îți contrazice gândirea și convingerile, atunci ești pe cale să pierzi din capitalul de încredere pe care ți-l acordă ei.

După cum organismul se susține și se mobilizează el însuși pentru a se „răfui" singur cu boala lui, tot așa și tu, ca să accelerezi evoluția ta personală trebuie să știi să te „răfuiești" singur cu sistemul tău susceptibil, cu valorile nesănătoase și cu trăsăturile negative de personalitate care îți pot afecta relațiile cu ceilalți.

Cercetează-ți întreaga ființă și meditează bine asupra ei. Străduiește-te mai întâi să găsești în tine ceea ce cauți la ceilalți. Descoperă esența propriei tale ființe, trecându-ți sentimentele prin filtrul sufletesc al celorlalți oameni.

Esența ființei tale este partea dificilă a meritului de a fi acceptat de ceilalți drept o versiune cu totul diferită de realitate în locul celei pe care vrei s-o păstrezi pentru tine.

Continuitatea dintre "a ști" și "a simți" scoate în evidență capacitatea oamenilor de a evolua prin prisma propriilor lor percepții, atât din punct de vedere mental cât și din punct de vedere emoțional. Întotdeauna va exista o continuitate între ceea ce cunoști despre ceilalți oameni, și ceea ce simți pentru ei. De raportul care se stabilește între aceste două entități depinde modul în care ei se vor conecta la tine.

Concluzie: Cunoașterea oamenilor este un proces bazat pe un algoritm stabilit și aplicat voluntar sau involuntar, de fiecare dintre noi. Pentru un lider este foarte important să-și cunoască oamenii cu care lucrează și trebuie să aibă abilități deosebite în acest sens. Desigur, această „muncă" îi este ușurată dacă a început procesul de cunoaștere cu sine însuși, ajungând „să simtă" și apoi „să știe" cu certitudine ceea ce nu merge, sau ceea ce nu se potrivește.

Dezvoltarea acestui al 7-lea simț va contribui la perfecționarea cunoașterii și la îmbunătățirea relațiilor interumane.

Source: https://neculaifantanaru.com/continuitatea-dintre-a-sti-si-a-simti.html